

„Taiwan – Kaohsiung – Raul Dragostei”, Gura Râului Dragostei, din oraşul Kaohsiung

„Taiwan – Kaohsiung – Hotelul Garden Villa, Hotelul „Garden Villa” din Kaohsiung

Florentin Smarandache duce neutrosafia și în Taiwan!

Vâlceano-americanul Florentin Smarandache se va afla în perioada 8-10 noiembrie 2011 într-un loc foarte exotic pentru români: orașul Kaohsiung (1,5 milioane de locuitori), al doilea ca mărime din Taiwan, unde va prezida o secțiune la A VII-a Conferință Internațional de Calcul Granular (notată prescurtat GrC 2011). Este vorba despre Secțiunea Paralelă C4, „Modelarea sistemelor și aplicații”, care se va desfășura miercuri, 9 noiembrie 2011, în intervalul orar 10:30-12:10, în Sala 203 a Hotelului „Garden Villa”, cel mai modern centru de conferințe științifice din Taiwan, situat într-o zonă verde, cu o splendidă vedere înspre Lacul cu Lotuși.

Florentin Smarandache va prezenta aici comunicarea științifică „O interpretare geometrică a mulțimii neutrosofice – generalizare a mulțimii vagi intuiționiste”, fiind coautor și la comunicarea științifică „Aplicații ale logicii neutrosofice în robotică – introducere”, împreună cu dr. ing. Luige Vlădăreanu, cercetător științific principal la Institutul de Mecanica Solidelor al Academiei Române, din București.

Cei interesați pot obține mai multe detalii din site-ul acestei manifestări științifice: <http://grc2011.nuk.edu.tw>.

Reamintim că Florentin Smarandache este născut în 1954, la Bălcești, a absolvit Liceul Pedagogic din Râmnicu Vâlcea, a fost șef de promoție al Facultății de Matematică a Universității din Craiova, acum este profesor universitar doctor la Facultatea de Matematică și Științe a Universității „New Mexico” din Gallup, statul federal New Mexico, SUA, fiind cunoscut ca matematician pentru o serie întreagă de noțiuni matematice care îi poartă numele, dar și ca scriitor (poet, prozator și dramaturg), fiind fondatorul Mișcării Paradoxiste – curent literar de avangardă care utilizează în mod deliberat paradoxuri, antiteze, oximoroane.

Paradoxismul are însă aplicații și în știință, de exemplu în Filozofie, unde capitolul acesteia, „Dialectica”, bazat pe existența „contrariilor” (pozitiv-negativ, bun-rău, alb-negru etc.), a fost generalizat prin „Neutrosofie”, care introduce, alături de „contrarii” și conceptul de „neutru” (stare neutră, neutrală: nici pozitiv, nici negativ; nici bun, nici rău; nici alb, nici negru etc.).

„Logica neutrosofică” (sau Logica Smarandache) este un capitol al matematicii, în care, alături de conceptele „adevărat” și „fals” din „logica matematică”, introduce și noțiunea „incert”.

Are preocupări și de fizică teoretică și cuantică, unde s-a făcut cunoscut prin „Ipoteza Smarandache”, care spune că în Univers nu există viteze limită („barieră de viteză”), pot exista viteze supraluminale,

contrazicând astfel Teoria Relativității Restrânse a lui Albert Einstein, care susține că viteza luminii este viteza maximă în Univers. Recentul Experiment OPERA de la CERN (Laboratorul European pentru Fizica Particulelor Elementare), care a măsurat viteza unui fascicul de neutrini (particule elementare fără sarcină electrică, cu masă mică, fără interacțiune cu materia, pe care o străbat ca și cum ar trece prin vid) se pare că a confirmat această ipoteză, dar fizicienii sunt rezervați sau sceptici și cer ca acest rezultat să fie confirmat de alte experimente, efectuate și de alte laboratoare.

„Granule de calcul”

„Calculul granular” este o teorie generală de calcul computerizat care utilizează „granule” (intervale, grupuri, submulțimi, clase, ciorchini) pentru a realiza un model de calcul eficient pentru aplicații complexe cu cantități uriașe de date, informații și cunoștințe.

Deși este o denumire relativ recentă, noțiunile de bază și principiile calculului granular au apărut în multe domenii conexe, sub diverse denumiri, precum: „ascunderea informației în programare”, „calcul pe interval”, „analiza ciorchinilor”, „teoria mulțimilor vagi”, „teoria mulțimilor brute”, „calculul neutrosolic”, „teoria câturilor spațiale”, „funcțiile de încredere”, „învățare automată”, „baze de date” și altele.

Există Societatea Internațională de Calcul Granular, care are o publicație științifică trimestrială proprie: „Revista internațională de calcul granular, mulțimi brute și sisteme inteligente”. Președintele onorific al acestei societăți este venerabilul Lotfi Zadeh (născut în anul 1921, la Baku, în Rusia Sovietică), profesor emerit de știința calculatoarelor la Universitatea „California” din Berkeley, statul federal California, SUA, iar președinte este Tsau Young Lin, profesor de știința calculatoarelor la Universitatea de Stat din San Jose, statul federal California, SUA. Această societate organizează conferințele internaționale anuale de calcul granular.

Conferințe precedente au avut loc, alternativ, în SUA și în China.

Actuala conferință fusese stabilită să aibă loc în Japonia, dar din cauza accidentului de la centrala electrică nucleară de la Fukushima, produs de valul tsunami din 11 martie 2011, provocat de un cutremur, locația a fost schimbată în Insula Taiwan.

GrC 2011, la care participă cercetători din universități, laboratoare de cercetare și din industrie, pentru a-și prezenta în 24 de secțiuni paralele rezultatele cercetărilor lor, se va axa pe direcții actuale majore de cercetare, precum rețele neurale, sisteme vagi, calcul evolutiv, mulțimi brute, informații electronice (informații Web, semantică Web, informatică

Web), bioinformatică, informatică medicală, securitate și analiza datelor din baze de date.

Paradoxala Insulă Formosa

Deoarece Taiwan nu este pentru români doar un loc exotic, ci și unul necunoscut, considerăm util să prezentăm câteva date despre acesta.

Numele său se pare că vine de la numele limbii unor vechi indigeni din această insulă.

Aici s-au găsit urme de viețuire umană vechi de 30.000 de ani, dar acum 6.000 de ani, aici s-au stabilit locuitori din populațiile Oceaniei.

Prin secolul al III-lea î. H., chinezii au început să migreze spre insulele din estul Chinei. Cert este că în anul 1540 aici exista un regat autohton independent.

În 1544, navigatorii portughezi care au ajuns aici au numit-o Insula Frumoasă („Ilha Formosa”, motiv pentru care a intrat în limbajul științific din Occident, până în secolul al XX-lea, ca Insula Formosa).

În 1623, olandezii au creat aici o colonie, cu capitala în orașul Fort Zeelandia, care aparținea „Companiei Olandeze a Indiilor de Vest”, orașul numindu-se acum Tainan.

În perioada 1626-1642, spaniolii au avut și ei o colonie în nord-vestul Insulei Formosa.

În 1662, China Imperială reușește să-i alunge pe olandezi și în Taiwan se proclamă un regat vasal Chinei, până în 1683, când aceasta anexează insula.

În 1884-1885, francezii au încercat, fără succes să cucerească Insula Formosa.

Când China Imperială este învinsă în Primul Război Japono-Chinez (1894-1895), armata chineză se retrage și localnicii proclamă Republica Formosa (mai-octombrie 1895), care a fost ocupată de către Japonia.

Taiwanul a revenit la China în 1945, după învingerea Japoniei în Al Doilea Război Mondial. În 1912, în urma unei revoluții conduse de dr. Sun Yat-Sen, China devenise republică. În 1945, ea era condusă de către generalul Chiang Kai-shek, liderul Partidului Național Chinez (Kuomintang), care fiind învins în războiul civil (1946-1950) de către comuniștii conduși de către Mao Zedong (ajutați de către sovietici), a fost nevoit să se retragă (ajutat de către americani) în Insula Taiwan, unde a proclamat că supraviețuiește Republica China (la 1 octombrie 1949, Mao Zedong proclamase la Pekin Republica Populară Chineză).

Generalul a instituit în insulă un regim de teroare, dar după moartea sa (1975), regimul politic s-a democratizat, insula s-a dezvoltat economic

(cu ajutor american) și a ajuns unul dintre „tigri asiatici ai economiei mondiale”.

Până în 1971, Republica China (Taiwan) a fost membru al Consiliului de Securitate al ONU, când a trebuit să cedeze locul său Republicii Populare Chineze.

Republica China a declarat închis războiul său cu Republica Populară Chineză în anul 1991, dar aceasta consideră că închiderea conflictului nu este posibilă decât atunci când Taiwanul va face administrativ parte din „China-mamă”. După moartea lui Mao, adeptul soluției militare pentru „Problema Taiwanului”, comuniștii chinezi au adoptat doctrina lui Deng Xiaoping, „O țară, două sisteme”, folosită cu succes în unificarea Chinei cu fostele colonii Hong Kong (Marea Britanie) și Macao (Portugalia). Conform acestei doctrine pragmatice, Taiwanul ar deveni o Regiune Administrativă Specială a Republicii Populare Chineze, condusă de către un guvernator numit de către guvernul de la Beijing, care se va ocupa de politica externă și cea de apărare a insulei, în care se va păstra regimul politic și economic capitalist actual.

Fiecare din cele două state chineze pretinde că este singurul reprezentant legal al poporului chinez și susține că statul oponent face parte din teritoriul său național.

Acum, Republica China (Taiwan, numit în folclorul politic și China naționalistă, pe când celălalt stat este numit folcloric China comunistă) este recunoscută numai de către 23 de state suverane, țări mici, fără importanță economică și militară, care întreține relații diplomatice (în Europa este recunoscută numai de către Vatican).

Taiwanul întreține relații cu țări ca India, Iran Japonia, Coreea de Sud, Filipine, Singapore, Mongolia, Rusia, Paraguai, Venezuela, SUA (care, din 1979 nu mai are oficial relații diplomatice cu Taiwanul, dar ambasadere lor continuă să funcționeze ca „organizații private”, ce utilizează diplomați profesioniști, aflați oficial „în concediu”!).

Relațiile Taiwanului cu China comunistă nu se desfășoară prin Ministerul Afacerilor Externe, ci prin Consiliul pentru Afaceri Continentale, al cărui șef are rangul de ministru și consiliază guvernul taiwanez. Analog, China comunistă are Biroul pentru Afaceri cu Taiwanul.

România recunoaște numai Republica Populară Chineză și nu are nici un fel de relații cu Republica China.

Moneda națională a Taiwanului a devenit dolarul taiwanez, cu centul ca subdiviziune, pe când în China continentală moneda națională este yuanul, cu subdiviziunea fen. În urma reformei monetare din Taiwan, în mod analog cu leul, moneda taiwaneză se numește acum noul dolar taiwanez, cu simbolul NTD sau NT\$. La 4 noiembrie 2011, 1 RON = 9,50

NTD. Datorită inflației, în circulație nu se mai află decât o monedă de cenți, care, după modelul american, nu este de 50 de cenți, ci de $\frac{1}{2}$ dolar.

În acest an se împlinesc 100 de ani de la proclamarea Republicii China, al cărei continuator se proclamă Taiwanul, așa că Banca Centrală a Taiwanului a emis monede și bancnote jubiliare, cu inscripția „Centenarul Republicii China”.

Mircea Monu